

[Kirsten Jacobsen]

Men jeg vil gerne tilbagevise, at der er nogen som helst hetz mod enkeltpersoner eller i anledning af regeringens fødselsdag. Forslaget er ene og alene fremkommet på baggrund af regeringens eget forslag om borgmesterspensioner, og fordi man skar af folkepensionens grundbeløb.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det, der kalder mig herop, er fru Kirsten Jacobsens bebrejdelse mod regeringen for, at man gør det til en debat i videre forstand. Grunden til, at jeg tager ordet her, er, at det faktisk er min skyld, for det var i og for sig mig, der under spørgsmål til ministrene ledte statsministeren på afveje ved at sige, at der ikke var grund til ikke at tage dette her op, men at man så burde tage meget mere op i den forbindelse. Det mener jeg i øvrigt at jeg fik medhold i af fru Kirsten Jacobsen i dag, idet hun sagde, at Fremskridtspartiet var parat til at diskutere det hele.

Må jeg så slette den misforståelse, at nogen af os skulle være bange for at tage debatten. Det kunne aldrig falde os ind at være bange for nogen som helst debat. Men man kan altid diskutere, hvornår det er det rigtige tidspunkt at gøre det, og det er dér, spørgsmålet om hetz kommer ind i billedet. Jeg synes ikke, fru Kirsten Jacobsen virker som en, der hetzer; jeg synes, hun har taget det op på helt saglig grund. Men jeg skal dog straks sige, at jeg føler ingen grund til at sammenligne 270 borgmestre med 3, 4, 5 ministre. Hvis man vil gøre det til et økonomisk spørgsmål, kan man i hvert fald ikke sammenligne de to ting.

Jeg ville aldrig selv være kommet med et forslag om, at man skulle røre ved borgmesterspensionerne; det er ikke min idé. Men jeg mener, det er helt rigtigt, at vi får det debatteret, og der er ikke ét folketingsmedlem eller én minister, der ikke med glæde vil være med til at debattere det, men så skal det gøres under den vide vinkel, som regeringen har lagt op til. Det synes jeg i hvert fald. Det har jeg som sagt selv været med til at fremprovokere, og det fortryder jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Ligesom det er lidt af en overraskelse for hr.

Erhard Jakobsen, så er det det også for mig, at fru Kirsten Jacobsen kan blive så ophidset over, at bl.a. tankerne i hendes forslag kommer til behandling i Udvalget for Forretningsordningen. Det er jo normalt sådan, at når et forslag har været til første behandling, går det til behandling i et udvalg. Og dette udvalg skal – som vi har berørt det tidligere – netop behandle situationen generelt: bl.a. vederlag og pension og måske også andre ting. Så det synes jeg da må være tilfredsstillende.

Men det, der især kaldte mig herop, var, at der i farten kom et par unøjagtigheder fra ordføreren. Det blev bl.a. sagt, at statsministeren har ladet indenrigsministeren bestemme, at borgmestre først kan få deres pension, når de fylder 60 år. Så vidt jeg er orienteret, er det en aftale mellem regeringen og borgmestrene og deres repræsentation, at man indfører den ordning – i øvrigt i forbindelse med en ikke ubetydelig forhøjelse af borgmestrenes vederlag.

Jeg vil også gerne sige, at det, der kan begrunde en forskel – som *kan* begrunde en forskel, om det *bor* begrunde en forskel, vil udvalget jo finde ud af – jo bl.a. er, at borgmestrene, så vidt jeg er orienteret, ikke skal give afkald på nogen form for hverv, fordi de bliver borgmestre, mens derimod personer, der bliver ministre, er tvunget til at afgive en lang række forskellige hverv, som de meget ofte under ingen omstændigheder kan få tilbage igen. Dér er dog en væsentlig forskel.

Og det er faktisk også forkert, når det siges, at man mister folkepensionen, hvis man tager et arbejde, efter at man er fyldt 70. Det er kun i den situation, hvor der er en lønindkomst på over 180.000 kr. om året. Det burde dog også nævnes, selv om det skulle gå hurtigt.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Bortforklaringer duer ikke, og de er alt for lette at tilbagevise. Som jeg sagde, kan Fremskridtspartiet meget fint deltage i en debat i videre forstand. Vi finder blot, at man kunne have ført en debat i videre forstand når som helst; alle 179 medlemmer i dette Folketing kunne have rejst den debat siden 1938. Det er der i og for sig ikke nogen der har gjort, og så bliver man sur, når Fremskridtspartiet kommer i 1994 og rejser debatten på baggrund af et initiativ, som regeringen selv har taget.